

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXV
číslo 3 / 2025
září – listopad 2025

Z obsahu:

- Literární soutěž Jiřího Červenky – str. 5
- Začátek školního roku v MŠ a ZŠ – str. 7
 - Týden knihoven – str. 10
- Pecka vaří a peče – str. 19
- Vojenská historie na peckovské pouti! – str. 20
- Sportovci Pecky se opět činí – str. 22
 - Koupaliště a kemp Pecka – str. 23

Na Pecce se konaly Sportovní hry seniorů

Jako velice úspěšné lze hodnotit 5. Sportovní hry seniorů Královéhradeckého kraje, které se uskutečnily ve středu 17. září. Centrum bylo v Kempu a koupališti Pecka. Dvojice seniorů se utkaly celkem v osmi disciplínách (např. hod na cíl, střelba z luku, pétanque, disk-golf a další). Hodnocení proběhlo v kategoriích 55+ a 70+. Nakonec se umoudřilo i počasí a do bojů zasáhlo 54 sportovců. Po absolvování zmiňovaných disciplín se dvojice vydaly na zhruba kilometrový orientační závod s osmi kontrolami, kde musely odpovědět na otázky z přírody, historie i současnosti. Pořadatelé byli členové krajské asociace Sport pro všechny a členové TJ Harant Pecka. Všem patří velký dík stejně jako Kempu a koupališti Pecka za skvělé zázemí a výborný oběd. Akci podpořili rovněž Městys Pecka, Uzeniny Beta a Pivovar Nová Paka. Při závěrečném vyhlášení výsledků získaly nejúspěšnější dvojice medaile, diplomy a ceny. Vzpomínku na vydařenou akci získali všichni účastníci. Dobrou náladu podpořila svým vystoupením i countryová kapela Náhoda. A kdo stál na stupních vítězů?

Kategorie 55+

1. Věra Netopilová
a Kateřina Kafková
– senioři Nový Bydžov
2. Marie Pyšná
a Ludmila Vagnechtová
– senioři Doudleby n. O
3. Luboš Plíštil
a Hana Faltysová
– senioři Doudleby n. O.

Kategorie 70+

1. Jana Stuchlíková
a Hana Brzáková
– senioři Pecka
2. Věra a Přemysl Kubovi
– Bílá Třemešná
3. Františka Kaletusová
a Helena Shánělová
– senioři Hradec Králové

Orientační závod

1.-3. místo:

Věra Nezbedová a Jana Murdychová – senioři Pecka
Vendula Rosůlková a Jaroslava Zrzavá – senioři Nový Bydžov
a Jana Rundová a Věra Zmítková – senioři Nový Bydžov.

Pavel Vydra

Turisté se do Pecky rádi vrací

Vážení spoluobčané, léto se s námi rozloučilo, 1. září se otevřely brány mateřské a základní školy a noví prvňáčci vykročili na půdu „velké školy“. Přejeme jim i ostatním žákům, aby získali spoustu nových vědomostí, zážitků a nových kamarádů.

Před námi jsou přípravy na zimní měsíce, které někdy bývají nekonečné. Finišují některé stavební akce, aby mohly být předány do užívání.

První z nich je přístavba a přestavba klubovny ve Vidonicích. Firma Stavby Pecka dokončuje terénní úpravy, klubovna a společenská místnost se vybavuje nábytkem a bude požádáno o kolaudaci. Pak už nebude bránic nic tomu, aby zde mohla být pořádána jedna akce za druhou.

Na hradě se také ještě pracuje. Stavební firma Žižka ze Dvora Králové nad Labem dokončuje plánované opravy zdiva hradu, které jsou dotovány z Ministerstva kultury ČR. Letos bude dokončena 2. etapa oprav v prostoru přístupu k hradní studni.

Firma NADOZ dokončila rekonstrukci komunikace k mateřské škole včetně vybudování nové opěrné železobetonové zdi na hranici komunikace s Kobřínovými. Ještě plánujeme zhotovení nového oplocení na této zdi. V současné době čekáme na závazné stanovisko Odboru kultury v Nové Pace.

V těchto měsících započnou práce na Rekonstrukci vodní nádrže a kanalizace v Bukovině u Pecky. Ve výběrovém řízení zvítězila stavební firma IMDV Horka u Staré Paky, práce by měly být dokončeny do konce července příštího roku.

V těchto dnech bylo vypsáno výběrové řízení na Stavební úpravy bytového domu č.p. 226 – vila na Žižkově. Bytový dům by měl projít celkovou rekonstrukcí – zateplení obvodového zdiva, výměna oken, izolace

proti zemní vlhkosti, kompletní rekonstrukce 3 bytů, výměna střešní krytiny, terénní úpravy, přístřešek pro stání, centrální rozvod teplé vody a oprava sklepních prostor. Vše by mělo být dokončeno do prosince příštího roku.

Letní sezóna je pro celé Peckovsko typická pestrou nabídkou kulturních, společenských a sportovních akcí zaměřených na všechny věkové kategorie. Rušno bylo opět na hradě, na náměstí, v kempu, na hřišti i v ostatních částech Peckovska. Každý, kdo nerad sedí doma, měl možnost vybrat si z bohaté nabídky akcí. Všem, kteří věnují svůj volný čas a připravují pro ostatní nevšední zážitky, patří velké poděkování. I proto se k nám mnoho turistů rádo vrací. Není to však jen kvůli nabídce akcí, ale domnívám se i proto, že se naši techničtí pracovníci snaží zvelebovat Peckovsko a udržovat veřejná prostranství, někdy je to velmi těžké a pozemků každoročně přibývá, ale ruce máme každý jen dvě. Nesmím zapomenout na naše spoluobčany, kteří nám pomáhají zkrášlovat okolí svých domků, když nám už síly nestačí. Zvláště děkuji manželům Pavlovým ze Žižkova za pomoc při údržbě bylinkové zahrádky u Pecičkovy stezky, kterou využívají nejen místní, ale i turisté. Radost máme hlavně proto, že touto cestou chodí děti, dětské skupiny, rodiny s dětmi, jezdí se zde na kole a tím se vyhneme obávané silnici okolo hřbitova.

Bezpečnost provozu je jednou z našich priorit, kdy se snažíme o vydání rozhodnutí o umístění dopravních značek se snížením rychlosti v celé obci. Až vše bude povolené a nainstalované, tak už to bude na každém z nás, jak tato omezení budou dodržována.

Přeji vám všem překrásné podzimní dny, spoustu radosti a příjemných chvil.

HŠ

*Redakce Listů Peckovska blahopřeje
paní Haně Štěrbové, starostce Městysu Pecka,
k významnému životnímu výročí.*

*Do dalších desítek let ji přejeme především
pevné zdraví, stálý elán, pohodu a ať se jí v osobním
i profesním životě ve všem dobře daří.*

Hodně štěstí!

Osudy proroků Starého zákona

Proroci zaujímají v našich srdcích zvláštní místo. Měli nevdechný úkol sdělovat Boží poselství vzpurným a tvrdošijným lidem. V důsledku toho trpěli a snášeli jedny z nejkrutějších a nejzávažnějších pronásledování. V tomto článku se budeme zabývat osudem dvou ze čtyř velkých proroků Starého zákona. Prozkoumáme příklady z jejich životů a poté se zamyslíme nad jejich věrností Pánu v boji, který vedli. Pozorováním jejich zkušeností uvidíme, jak hledali Boží vůli, jak se jí řídili a jak se rozvíjeli během své služby Pánu.

Izajáš, posvěcený služebník

Izajáš byl upřímný, odvážný, optimistický a velmi oddaný své práci. Apoštol Pavel popsal Izajáše jako toho, kdo „volá“ (Římanům 9:27), čímž naznačil upřímnost jeho poslání. Apoštol také naznačil, že Duch svatý mluvil „skrze proroka Izajáše“ (Skutky 28:25), a popsal ho jako odvážného muže (Římanům 10:20).

Izajáš byl tím, skrze koho Bůh informoval krále Ezechiáše o jeho smrtelné nemoci (Izajáš 38). Zatímco mnozí v jeho postavení by mohli být v pokušení parafrázovat Boží poselství a vnášet do něj vlastní názory, Izajáš přednesl Boží slova přesně a sebejistě. V tom vidíme odraz jeho silné povahy. Bůh odpověděl na modlitby krále Ezechiáše skrze Izajáše. Ezechiáš naslouchal prorokovi, což svědčí o Izajášově krásné a roztomilé povaze. Když vezmeme v úvahu ohromné množství prorockých informací, které Izajáš zanechal, a poté zvážíme posvěcený život, který mu Bůh přikázal vést, je těžké nesrovnávat to vše se zdroji, které si užíváme ve vlastních životech. Jsme relativně bohatí jak na poznání, tak na porozumění, ale toto bohatství je částečně zásluhou Izajášova díla. Můžeme jen pokorně uznat nesmírné dílo, které Izajáš v oněch dnech vykonal.

Jméno Izajáš znamená „Jahveho spása“. To je stejná definice jako jména jako „Jozue“ nebo „Ježíš“. Je zajímavé, že samotný Izajáš dostal výsadu prorokovat o Ježíši (Izajáš 53). Od Izajášovy doby uplynulo mnoho staletí a my máme tu výsadu rozumět Izajášovým mesiášským proroctvím. Mnoho událostí, které předpověděl, se naplnilo před našima očima.

Izajáš prorokoval příchod židovského Mesiáše, budoucí pozemské království Kristově a roli Izraele v tomto království. Jeho proroctví patří k nejkrásnějším a nejpoetičtějším Božím slibům (Izajáš 1:29, 7:14, 9:1-6, 26:9, 35, 53). Izajáš je mnoha moderními učenci považován za Shakespeara Bible.

O Izajášově osobním životě víme jen málo. Byl synem Ámose (Iz 1,1; 2,1). Jeho manželka byla nazývána „prorokyní“ (Iz 8,3). Jeho služba trvala od smrti krále Uzijáše a pokračovala i za vlády Jótama, Achaza a Ezechiáše (Iz 1,1; 6,1). Jeho proroctví obsahují důležité historické informace týkající se Asyr-

ské, Babylonské a Perské říše, stejně jako babylonského zajetí Izraele a obnovy Judy během perského období. Izajáš také poskytuje zajímavé historické detaily o interakcích Judy s jinými národy, zejména pokud jde o válku s Efraimem (Izajáš 7:1-8:18), obléhání Ašdodu (Izajáš 20) a Sennacheribovu invazi (Izajáš 36-39). Izajáš také zanechal fascinující zprávu o osobní odvaze tváří v tvář nebezpečí, když povzbuzoval krále Ezechiáše, aby se postavil na odpor Asyřanům (Izajáš 37:1-7, 14). Neexistuje žádná přímá zpráva o Izajášově smrti (jak naznačuje tradice, apoštol Pavel měl na mysli Izajáše, když psal, že někteří z Božích mužů byli „rozřezáni pilou“ [Židům 11:37] a že se to stalo za vlády Manassesse).

Kniha Izajáš je ze všech starozákonních proroctví novozákonními pisateli nejčastěji citovaným proroctvím, téměř 40krát. Sám Ježíš citoval Izajáše sedmkrát a dokonce aplikoval Izajášova mesiášská proroctví na sebe (Izajáš 61:1,2; Lukáš 4:16-22; Lukáš 22:37; Izajáš 53:12). Evangelista Filip citoval Izajáše 53, když kázal evangelium etiopskému eunuchovi a vysvětloval mu, že Ježíš je Mesiáš (Skutky 8:32; Izajáš 53:7). Rozhodnutí apoštola Pavla kázat dobrou zprávu pohanům bylo posíleno citátem proroka Izajáše (Skutky 13:47; Izajáš 49:6). Pavel použil Izajášovo proroctví k učení o vzkříšení (1 Kor 15:54, Iz 25:8) a také použil jeho popisy zaslíbení budoucí spásy pro celý Izrael (Ř 11:26, Iz 59:20).

Izajáš neváhal dělat to, o čem věděl, že je správné. Důvěřoval Bohu a nenechal se vést vlastními pochybnostmi ani interpretacemi. Ti z nás, kteří mají dar proroctví evangelijního věku [tj. veřejného projevu, pozn. editora], by mohli zvážít, zda se ve své službě nepodobat Izajášově věrnosti během jeho služby v židovském věku. Pokud máme dar komunikace, měli bychom ho používat opatrně a důsledně, jako to dělal Izajáš. Pokud nejsme přirozeně optimističtí, možná se to můžeme naučit poznáváním prorokových těžkých zkoušek; pak uvidíme, že jsme skutečně bohatí na víru, naději a poznání. Všechno spolupracuje k našemu prospěchu a umožňuje nám konat Boží dílo a tím přispívat k našemu vlastnímu posvěcení. Jediné, co musíme udělat, je následovat Izajášův příklad aktivního vedení.

Jeremiáš: Boží slovo v jeho kostech

Jméno Jeremiáš znamená „povýšený Jehovou“. Je to příhodné jméno pro proroka, kterého si sám Bůh vybral za proroka ještě před jeho narozením (Jeremiáš 1:5). Kvůli svému prorockému dílu čelil Jeremiáš mnoha těžkým zkušenostem, fyzickým i psychickým. Přesto Jeremiáš vytrval navzdory extrémním duchovním těžkostem. Jeremiáš dychtil zažít všechno a za to mu bylo dáno mnoho, včetně odpovědnosti prorokovat o chronologii babylonského zajetí. Netušil, že toto proroctví bude klíčovým článkem v celém řetězci proroctví. Prorok Daniel se později modlil za dar pochopení Jeremiášova časového proroctví.

Na rozdíl od Izajáše a jiných proroků zanechal Jeremiáš ve své knize více osobních detailů. Kdyby Jeremiáš psal román, byl by hrdinou svého vlastního příběhu. Jeremiášova proroctví se podobají autobiografii, zejména proto, že píše více než jiní proroci o svých osobních zkušenostech, protivenstvích a pronásledování. Jeho postava poskytuje zajímavý kontrast k povahám ostatních proroků. Možná to naznačuje rozmanitost lidí, které Bůh pro své dílo hledá.

Jeremiášova prorocká služba začala, když byl ještě mladý, možná kolem dvaceti let (Jeremiáš 1:6). Jeremiáš se zpočátku zdráhal přijmout nové poslání, ale postupně své váhání překonal tím, že se spoléhal na Boží sílu. Snažil se ospravedlnit svým mládím. Nakonec však zažil několik božských zásahů, které ho povzbudily k přijetí role proroka (Jeremiáš 1:9, 23:18). Toto je důležité poučení pro ty z nás, kteří se potýkají s přijetím role, ke které nás Bůh volá. Po této počáteční fázi Jeremiášova života se jeho služba stávala stále obtížnější. Obyvatelé jeho města se spikli, aby ho zabili (Jer 11:19,21), jeho rodina se mu stavěla proti (Jer 12:6), nikdy se neoženil (Jer 16:2) a měl jen pár přátel (Jer 20:7). Nakonec ztichl, ztratil odvahu (Jer 8:18) a také zažil kruté pronásledování (Jer 15:10-11, 15-21). Jeremiáš prorokoval za vlády posledních tří judských králů a v tomto ohledu žil současně s prorokem Sofoniášem. Ačkoli Jeremiáš v období Joziášových reforem mlčel, jeho proroctví za vlády Joakima a Cidkiáše patřila k nejnekompromisnějším a nejtvrdějším proroctvím o soudu proti Izraeli a Judě (Jer 1,1-4). I po obnově chrámu bylo odpadnutí v Judě tak velké, že Jeremiáš přirovnal toto jižní království k nevěrným Izraelitům na severu: „Hospodin mi řekl: ‚Izrael, nevěrná žena, se ukázal spravedlivější než Juda, nevěrná žena‘“ (Jer 3,11). Oba izraelské domy se dostaly do Jeremiášovy pozornosti a jeho proroctví byla adresována oběma. Kvůli povaze jeho proroctví byl několikrát uvězněn (Jer 32:2, 37:15,

37:20,21, 38:1-6,13,28). Jeremiáš se raději rozhodl zůstat ve své rodné zemi s ostatními Židy, než aby přijal nabídku bydliště, kterou mu předložil babylonský král (2 Král 25:22, Jer 39:13-14, 40:4-6). Jeremiáš tedy místo toho, aby si užíval pohodlí pohodlného domova v Babyloně, byl zajat vzpurnými Židy a poté s ním přešel do Egypta, kde pokračoval v prorokování až do své smrti (2 Královská 25:26; Jeremiáš 42:1-43:7). Jeremiáš varoval své židovské bratry, že útekem do Egypta Božímu trestu neuniknou, ale lidé odmítli toto poselství dbát (Jer 43:8-44:30). Stejně jako u Izajáše, ani Písmo neuvádí čas ani okolnosti Jeremiášovy smrti. Pro někoho, jehož kněžské narození bylo tak pečlivě zaznamenáno na začátku jeho proroctví, je velmi zvláštní, že okolnosti jeho smrti nejsou zaznamenány v žádné z jeho knih.

Závěrem: Podívejme se na příklady věrnosti velkých Božích mužů. Byli Božími nástroji, skrze které sděloval své poselství Izraeli i nám. Volali Izrael k pokání, ale jejich prosby nebyly vyslyšeny. Kéž se vyhneme chybě, které se Izrael dopustil. Dějiny Izraele ještě neskončily, ani ty naše. „Ale ty, Izraeli, můj služebníku Jákobe, kterého jsem si vyvolil, potomku Abrahama, mého přítele. Ty, kterého jsem vzal z končin země, kterého jsem povolal z nejzazších končin a řekl ti: ‚Ty jsi můj služebník.‘ Vyvolil jsem si tě a nezavrhl jsem tě. Neboj se, neboť já jsem s tebou, neděs se, neboť já jsem tvůj Bůh. Posilním tě a pomohu ti, podepřu tě svou spravedlivou prací.“ (Izajáš 41:8-10)

Jedním z důvodů, proč nám Bůh poskytl přístup k životům proroků, je posílit ten náš. Možná Bůh věděl, že stejně jako v minulosti přijdou dny, kdy se nám naše cesta může zdát příliš obtížná, kdy nás nepřítel bude pokoušet vzdát se, kdy budeme zvažovat kompromisy kvůli chvilkovému pohodlí (Židům 12:3).

Výraz „vdechnutý Bohem“ použitý v našem ústředním verši pochází z řeckého slova „theopneustos“, které znamená „z Božího dechu“. Apoštol Pavel nás ujišťuje, že celá Bible je inspirována Bohem. Jeho Slovo nám bylo dáno k našemu dobru. To zdůrazňuje neuvěřitelnou moc Písma pracovat v náš prospěch a vést nás k Pravdě (Ž 119,105; Židům 4,12). Stejně jako prorokům nám Bůh může dát porozumění, když čteme jejich inspirovaná slova. Bůh slíbil, že nás odmění darem uplatňovat tato slova v našich vlastních životech, pokud budeme žít podle toho, co se učíme z Bible (Iz 52,11.12). Naše nové životy budou důkazem Boží osobní podpory, která nám chce pomoci najít duchovní užitek v našem každodenním životě (Ef 4,15.16). Kéž vám Bůh bohatě žehná!

P. Robert Pietrzak, administrátor farnosti Pecka

Druhý ročník Literární soutěže Jiřího Červenky vyhrála rodačka z Jilemnice

V letošním roce se uskutečnil druhý ročník Literární soutěže Jiřího Červenky. Mladí básníci a básnířky do 25 let, kteří zatím nepublikovali knižně, mohli od března do konce května zasílat ukázky svých veršů. Celkem se do soutěže přihlásilo 81 mladých lidí ze všech koutů republiky, přičemž nejmladším účastníkům bylo patnáct, nejstarším pětadvacet let. V generačně vyvážené porotě tentokrát zasedl básník a muzikolog Jonáš Hájek, který v posledních třech letech spolurozhodoval v nejprestižnější soutěži pro mladé autory poezie – Ceně Jiřího Ortena. Skvěle ho doplnili básník a fyzik Petr Fabian a vítězka minulého ročníku Klára Černá.

Deset vybraných finalistů jsme pak pozvali v sobotu 6. září na vyhlášení vítězů – povětšinou univerzitních studentů. Tento rok dorazilo pět mladých básníků, připraven pro ně byl celodenní program. Setkání začalo debatou s porotci v Klenbovém sále, následně se konala literární vycházka s tématem lesa, věnovaná životní zkušenosti Jiřího Červenky coby lesního dělníka a básníkem, které o práci v lese napsal. Na večer náš dramaturgický tým pod vedením Lucie Dlabolové nastudoval komponované pásmo z básní letošních finalistů, které pod názvem Houštinami slov bylo určeno i pro veřejnost. Básně četli herečka Gabriela Pyšná a někdejší hlavní průvodce hradu Petr Vacek, hrou na kytaru je doprovázel Vladimír Červenka a hereckými gagy Lucie Dlabolová.

Celé setkání na hradě zakončilo autorské čtení přítomných finalistů a následné posezení u ohně na nádvoří. V rámci druhého ročníku Literární soutěže Jiřího Červenky proběhlo hned další týden po vyhlášení vítězů na Pecce také čtení finalistů v Čítárně HYB4 v Kampusu Hybernská v Praze, které nám nabídl časopis Revue Prostor. Tečkou za celým ročníkem bude vydání sborníku nejlepších básní.

Vítězové a finalisté
2. ročníku Literární
soutěže Jiřího Červenky

1. místo – Anna Fišerová
2. místo – Klára Adamská
a Alex Čírek
3. místo – Jakub
Nejezchleba
a Alice Knoblochová

Čestná uznání

František Václav Kratochvíl
Alžběta Konečná
Michaela Šidová
Hana Rodná
Ondřej Toufar

O vítězce

Anna Fišerová se narodila v roce 2001 v Jilemnici, ale vyrůstala v německém městě Eisenach. Vystudovala překladatelství a mezikulturní komunikaci v Praze a Lipsku. V současnosti studuje na lipském literárním institutu (Deutsches Literaturinstitut Leipzig). Publikovala mimo jiné v literárních časopisech Jenny, mosaik – Zeitschrift für Literatur und Kultur a v ročníce poezie (Jahrbuch der Lyrik 2024/2025), každoročně vydávaném výběru současné německojazyčné poezie. V roce 2024 byla mezi oceněnými autorkami a autory soutěže Klopstockpreis für junge Lyrik. V letech 2023 a 2024 působila v redakci studentské antologie Tippgemeinschaft, kterou připravují studentky a studenti lipského literárního institutu. Své texty představila na čteních v Lipsku i ve Vídni.

Anna Fišerová Je to stejný pocit

Stojím u pokladny a přemýšlím,
jestli mě definuje plastová taška,
do které vkládám pomelo, čaj
a dva černobílé tapíry.

Nekupuj ty drahé nesmysly říká máma.
Porcelánová konvice má dlouhý chobot,
do hrnku plive skořici,
ta pomáhá na bolest.

Když se ve čtyři ráno probudím,
vytáhnu z ledničky dva tapíry,
rozeběhnou se po bytě a mávají choboty.
K mámě do ložnice ne!

Něco mi to připomíná,
třeba když jsem v létě u babičky zvracela,
protože v zákusku byla kost.

Tak už na to nemysli.
Ráno jsem pomelo našla celé.

Velké díky patří sponzorům Městysi Pecka, Zdeňku Kociánovi a firmě Microcomp s.r.o., nakladatelství Opus a nakladatelství Venkovské dílo. Za vlídné přijetí děkujeme kastelánovi hradu Pecka Honzovi Murdychovi.

Věra Kociánová

Hrad Pecka: Návštěvníci divadelního představení = pojídači psího sádla

Podzim pomalu obarvuje listí stromů, otvírací doba se na hradě zkrátila jen na soboty a neděle a turistická sezóna tak na hradě spěje k letošnímu závěru. Pojdme se ohlédnout, co všechno nám letošní léto na hradě přineslo.

Začneme asi tou největší kulturní událostí, kdy v pátek 20. 6. na hradě zazpívala pro skoro 600 fanoušků královna českého soulu, legendární zpěvačka Marie Rottrová. Hned v sobotu 21. 6. opět s rekordní návštěvností posledních let předvedli svá umění šermíři Zemské hotovosti při šermířském festivalu, který navazuje na tradiční dobývání peckovského hradu. A ještě na úplném konci června Spolek Bezdrůžic připravil 23. ročník festivalu hudby a divadla Pecka 2025. Výtěžek festivalu podpořil letos sbírku novopackého cyklistického ultrapaka Dana Polmana částkou 18 039 Kč. Je to koruna na každý ze tří projektů a za každý kilometr, který Dan ujel na trase letošní Tour de France. Začátek léta tradičně na Pecce patří šermířům ze skupiny historického šermu Sinistr, kteří svůj týdenní pobyt na hradě plný šermířských vystoupení opět zakončili Ohňovou show.

V sobotu 19. července čekalo na hradě na posluchače první peckovské zastavení Podkrkonošského hudebního léta a při něm na nádvoří vystoupilo kvarteto fagotistek. Další mimořádně zdařilý divadelní kus zasazený do reálií Novo a Staropacka nám představilo Národní divadlo Rožkopov pod vedením Jiřího Jelínka.

V sobotu 2. srpna se kolem hradu nejdříve zrána prohnali cyklističtí závodníci na trati Podkrkonošského maratonu a večer od 19.21 se Rytířský sál rozezněl při dalším koncertu Podkrkonošského hudebního léta, při kterém excelovali na housle Ludmila Pavlová, na kytaru Martin Cába a na akordeon Martin Šulc. Dalšího pokračování se dostalo i cestovatelskému setkání na počest Kryštofa Haranta, svým dílem přispěli do programu novopacký dobrodruh Jarda Ticháček, polárník Václav Pištora, speleolog Richard Bouda a Mírek Náplava. Závěr léta byl na hradě opět koncertní, v rámci festivalu Zlatá Pecka v sále na hradě vystoupil chlapecký sbor Bonifantes za doprovodu Dagmar Peckové. Třikrát na nádvoří v létě promítalo Kino na kolečkách. V září pak druhý ročník finálového večera Literární soutěže Jiřího Červenky a taky tradiční trampský potlach, který na hradě pořádá místní country kapela Náhoda.

Stavební práce pokračují u studny.

Nejen kulturou žil během letošního léta hrad Pecka. Letos se oprav dočkala venkovní zeď původního jižního paláce, velkou rekonstrukcí prošel i hradní převét. Jen instalovat dubové prkýnko, označit místo pod ním jako nevhodné k delšímu pozorování a z fleku by mohl sloužit původnímu účelu.

Nekončíme ještě úplně...

Čekají nás ještě oblíbené večerní kostýmované prohlídky, koncert romské hudby a hrad na oko zavřeme 18. října, kdy opět dorazí šermíři ze Sinistru i s Kryštofem Harantem. Definitivně se brány hradu zavrou na konci října. V dalším čísle Listů Peckovska se zase podíváme na nějaká ta statistická data.

Jan Murdych

Jak to bylo s tím psem

Národní divadlo Rožkopov 25. července na nádvoří hradu Pecka uvádí divadelní kus Labyrinth Komenský a mos se netěšte. Na nádvoří se v odpoledních hodinách schází několik desítek vysoké kultury chtivých občanů nejrůznějšího věku. Všichni jsou spolem usazeniny do židlí pod hradní zvon a po krátkých přípravách začíná podívalovaná. Ale jak nečekaně... za zvuků hudebních nástrojů početný sbor herců obchází diváky v jednotlivých řadách s tácy s občerstvení. Takového přivítání se věru nedostává ani v teatru Národním. Voňavý čerstvý chléb poctivě mazaný vysokou vrstvou voňavého sádla. Už během chvilky celé publikum slastně mlaská do rytmu úvodní znělky. V tom principál Jelínek bere si slovo: "Tak my vás tu pěkně vítáme, my jsme Národní divadlo Rožkopov a předvedeme vám dnes trochu kumštu. Jak všichni víte, Rožkopov je nevelká ves ležící blízko Staré Paky a jak možná nevíte, právě ve Staré Pace ještě za války bylo zde možné legálně pořídit výtečné psí sádlo... Po těchto slovech hlasitě mlaskání v publiku ustalo a s udiveným obličejem všichni započali svůj kulturní zážitek.

Nový školní rok v naší mateřské škole

Rákosníček, Křemílek ani Vochomůrka už se nemohli dočkat, až se školka opět naplní dětskými hlasy, smíchem, pláčem a vším, co ke školce neodmyslitelně patří. A konečně jsme se dočkali – prázdniny skončily a začal nový školní rok.

Děti jsme letos přivítali v pirátském stylu, společně s našimi oblíbenými pohádkovými postavkami. Třídy i chodby zdobily poklady, piráti a pusté ostrovy, což symbolizuje, že nás čeká rok plný dobrodružství. Do školky letos nastoupilo 29 holčiček a 24 chlapců – celkem tedy 53 dětí.

I v tomto školním roce nás čeká mnoho aktivit. Podařilo se nám obhájit titul **Certifikovaná Školka v pohybu**, což dokazuje nejen nálepka na dveřích, ale především sportovní výkony našich dětí. Například z Pecka krosu si děti odnesly celkem 6 medailí. V běžném provozu se zaměřujeme na všestranný pohyb, který obohacujeme o cviky z neurovývojové stimulace a dětskou jógu. Letos do těchto aktivit necháme nahlédnout i rodiče – začneme sportovním odpolednem na školním hřišti.

Hned na začátku školního roku jsme se s dětmi vypravili do Lázní Bělohradu, kde jsme si prošli Pardoubek a čekalo nás malé překvapení – dog dancing.

Dětem jsme udělali velikou radost. A když už jsme u zvířátek – celý školní rok nás bude provázet **canis-terapie**, ale o té si povíme více příště.

Nezapomeneme ani na jednu z nejkouzelnějších akcí – **Uspávání broučků**. Čeká nás také exkurze do Krkonošského muzea ve Vrchlabí, **Rozsvěcení stro-mečku** a **Vánoční koncert** a samozřejmě mnoho dalších akcí. Opět nabídneme široké veřejnosti i okolním vesničkám možnost navštívit naši školku v rámci **Jarohrátek**, které měly v minulém roce velký ohlas. Třeba se nám podaří nalákat i nové děti z okolí.

S novým školním rokem přicházejí i různé změny – letos například v oblasti odkladů školní docházky, což ovlivní i termíny zápisů do základních a mateřských škol. Zápis do ZŠ proběhne 10. února, zápis do MŠ pak 16. března.

Naše plány pro tento školní rok jsou velké. Nejvíce bychom si přáli realizaci nové školní zahrady, která postupně dosluhuje a již nesplňuje bezpečnostní požadavky. Uvidíme, jak se nám podaří vše zvládnout.

Přejeme všem dětem, rodičům i zaměstnancům krásný a pohodový školní rok plný radosti, zážitků a společných dobrodružství.

Za MŠ Veronika Zahradníková

Zahájení nového školního roku 2025/2026 v základní škole

V pondělí 1. září jsme na hřišti u školy slavnostně zahájili nový školní rok. Atmosféra byla slavnostní, radostná a plná očekávání. Nejvíce napjatí a plni očekávání byli naši prvňáčci, které čekal důležitý krok do nové životní etapy, stanou se z nich školáci. Po úvodním přivítání paní ředitelkou i paní starostkou nás naši nejstarší žáci – deváťáci – špalírem doprovodili až do naší třídy.

Na děti čekala třída vyzdobená v námořnickém duchu. Všude plavaly rybičky, houkaly lodě a veselí námořníci vítali nové členy posádky. Vše bylo připraveno na začátek velké plavby – plavby první třídou. Každý prvňáček si našel místo se svojí značkou, prohlédl si pomůcky, které na něho na lavici již čekaly, a společně jsme se seznámili s výzdobou celé třídy. Následně si každý prvňáček našel na tabuli rybku se svým jménem, představil se a povyprávěl o svých zájmech a zálibách. Poté si svoji rybičku přemístil do modrého moře k velké lodi s nápisem 1. třída. Za odměnu děti dostaly malý papírový parník s drobnou sladkostí.

Z našich malých „němých“ rybiček se postupně během celého roku stanou šikovní námořníci, kteří se naučí číst, psát, počítat i spolupracovat. Společně

poplujeme touto lodí celý školní rok až do druhé třídy. Věřím, že nás čeká krásný školní rok plný dobrodružství a společných zážitků, stejně jako pravá plavba po moři poznání!

Jana Morávková
třídní uč. 1. třídy

Výlet na Větrák do Borovnice

V pátek 5. září si první školní týden žáci 4. a 5. třídy zpestřili turistickým dnem. Obě třídy se společně vydaly do Borovnice, aby navštívily větrný mlýn.

Naši túru jsme zahájili u školy, odkud jsme se vydali po Pecičkově stezce a potom po žluté turistické značce směrem k mlýnu. Děti sledovaly turistické značky a statečně zdolávaly každý kousek cesty.

Po příchodu nás u mlýna přivítal pan správce, který nám nejdříve vyprávěl o tom, kolik práce bylo za tím, než se podařilo repliku mlýna v Borovnici postavit, a kdo všechno se na stavbě podílel. Mlýn je vysoký přes 11 m a slouží dnes zároveň jako rozhledna, protože nahoře z místnosti mlynáře ve výšce 8 metrů je krásný výhled na Pecku, ale i na Krkonoše a Orlické hory.

Uvnitř nám pan průvodce vyprávěl, jak mlýn funguje. Mlýn je sloupový, to znamená, že se celá jeho konstrukce otáčí podle směru větru. Děti si

mohly prohlédnout celý mechanismus mlýna a nahlédnout do všech jeho částí. Dozvěděly se, jak se dříve mlelo obilí, kolik času a práce bylo potřeba, než z obilí vznikla mouka. Vyzkoušely si, kolik se jich vejde do sýpky, jak velké byly pytle na mouku a v jakém hluku po spuštění mlýna, pracoval pan mlynář.

Cestu zpět jsme si zpestřili přes vesnici Stupnou, odtud jsme pokračovali po turistické cestě lesem ke koupališti v Pecce, kde jsme doplnili docházející energii nanukem. Po této sladké odměně jsme pokračovali Pecičkovou stezkou ke škole. I když jsme ušli 12 km, únava na nás nebyla znát, dozvěděli jsme se spoustu nových informací a měli jsme také příležitost strávit čas mimo školní lavice a ještě si připomenout uplynulé prázdniny.

Už teď se těšíme na další společnou akci.

Monika Rejlová, Tereza Hank Šípková

První turistický den ve 3. třídě

5. září se třetí třída vydala po svačině na svůj první turistický den v tomto školním roce. Náš cíl byl Stupenský kostelíček, kde byla připravena stezka s otázkami. Než jsme došli do cíle, zastavili jsme se chvíli v lese, abychom zavzpomínali na stavění domečků, většinou časový limit na stavění stačil a my se mohli pomaličku posunout ke kostelíku. Tam si děti rozdaly záznamové lístečky, do kterých pak zapisovaly správná písmena k číslům podle otázek z dopravní výchovy. Když nasbíraly 15 písmen, dostaly papír s čísly, když k nim přiřadily správné písmeno,

vyšla jim tajenka. Děti mohly spolupracovat a většinou se tajenka povedla téměř bez chybičky.

Po malé svačince na prosluněném místě u kostelíka jsme se vydali dál směrem ke koupališti. Překvapilo nás, jaký byl na této odlehle cestě provoz, neustále jsme se museli uhýbat autům. Na louce nad koupalištěm jsme obdivovali nádherný výhled na Pecku. Pak jsme se napojili na Pecičkovu stezku a došli až do školy na zasloužený oběd. Počasí nám přálo a výlet jsme si užili.

L. Kupková

Turistický den v Krkonoších – nezapomenutelný zážitek pro 2. stupeň

Ve středu 10. září se 35 žáků 2. stupně naší základní školy vydalo za dobrodružstvím do krásné přírody Krkonoš. Cílem byl turistický den plný zážitků, pohybu na čerstvém vzduchu a nádherných výhledů.

Ráno jsme vyrazili od školy autobusem společnosti Grundmann, který nás pohodlně dopravil na Horní Mísečky. Odtud jsme pokračovali veřejnou dopravou k Vrbatově boudě, odkud naše pěší túra skutečně začala.

Trasa vedla kolem majestátního Pančavského vodopádu až k prameni Labe – symbolickému a významnému místu naší největší řeky. Cestou jsme obdivovali nejen krásu horské krajiny, ale i čistý vzduch, ticho hor a panoramatické výhledy, které nám slunečné počasí doslova naservírovalo. Mnozí z nás poprvé viděli Pančavský vodopád zblízka a byli ohromeni jeho výškou i okolní scénérií.

Na Labské boudě jsme si dopřáli zasloužený odpočinek s horkou čokoládou, která přišla vhod po několika kilometrech chůze. Odtud už nás čekal sestup Labským dolem směrem do Špindlerova Mlýna, kde jsme zakončili náš den plný pohybu a zážitků. I během sestupu jsme si užívali krásné výhledy, společné povídání a dobrou náladu.

Celý výlet proběhl bez větších problémů. Hlásíme jedno odřené koleno, což je super na to, že si někteří žáci sestup v určitých místech vedli po zkratkách. Počasí nám přálo a všichni si den opravdu užili. Jen u Labské boudy foukalo, to ale k horám patří. Kromě přírodních krás jsme si odnesli i nové zážitky. Spousta dětí na 16 km trase opravdu překonalo samo sebe. Nejsou totiž zvyklé do hor jezdit. Za to ale byly těmi výhledy očarovány. A málokdy se nám učitelům poštěstí současné děti očarovat.

*Lucie Morávková, Libor Stuchlík,
Petra Crhová, Tomáš Hanák*

Beseda s paní spisovatelkou Klárkou Smolíkovou

4. září se uskutečnila beseda v knihovně Kryštofa Haranta v Pecce. Přijela paní spisovatelka Klára Smolíková, která si připravila pro 2. a 3. třídu krásný dvouhodinový workshop. Na knížkách, které napsala, ukázala dětem rozdíl mezi vzhledem obálek různých žánrů. Jinak se tváří knížka napínavá a jinak se tváří veselá knížka. Ukázala dětem, jak jsou důležité barvy a kdy se jaké používají. Děti si pak samy vyzkoušely malovat obrázky podle nálady hrdinů, používaly vhodné barvy.

Paní spisovatelka dětem přečetla několik ukázek ze svých knížek např.: Vynálezce Alva, Dubánci, Spolklá mě knihovna a další. Právě knížka Dubánci zaujala děti i provedením, knížka není ilustrovaná, ale fotografovaná. Je sestavená z vyfotografovaných obrázků. Děti poznaly, že si autor musel Dubánka nejdříve vyrobit a pak ho fotografoval v nejrůznějších situacích, jak pije z velkého hrníčku, visí na stromě za nožičku, schovává se před kočkou...

Děti také mohly posoudit, jak vypadá komiks a jak běžná knížka. Během besedy byl okamžik, kdy si děti mohly prohlédnout knížky, a kdo chtěl, mohl si některou koupit. Beseda byla poutavá, děti se se zájmem zapojovaly, potichu naslouchaly ukázkám z knížek, pečlivě vyplňovaly pracovní listy, které si mohly odnést domů.

Na památku každý dostal od paní spisovatelky komiks a záložku. Moc děkujeme za krásnou besedu a těšíme se na další setkání s knížkami.

L. Kupková, H. Rejmontová

Týden knihoven

29. ročník celostátní akce na podporu četby a knihoven se letos koná ve všech českých veřejných knihovnách od 6. do 12. října 2025. V centru zájmu jsou především uživatelé a návštěvníci knihoven. V knihovnách se zaměříme na podporu knih a čtenářství, nabízíme atraktivní využití volného času nejen novým čtenářům, ale i těm stávajícím.

Knihovna Kryštofa Haranta vás srdečně zve k návštěvě knihovny v Týdnu knihoven. Po celý týden je v naší knihovně **prodloužená půjčovní doba**, připraveny jsou také malé **dárčky pro věrné čtenáře** a již tradičně budeme také registrovat **nové uživatele zdarma!**

A jaké akce jsme si pro vás letos připravili?

Hned v pondělí 6. října jsme přijali pozvání do DPS Pecka, kde si budeme vyrábět ve **výtvarné dílně** pěkný dekorativní předmět s naší lektorkou Markétou. Zváni jsou nejen senioři, ale i široká veřejnost.

Zajímá vás dění v našem městečku? Chcete mít po ruce informace o všech společenských akcích na Pecce? Chcete být předem informováni před výpadkem proudu či odstávkou vody? Chcete vědět dopředu, kdy budou obchody, pošta, knihovna či úřad uzavřeny? Přijďte se dozvědět více o naší službě Munipolis - chytré komunikaci, díky níž obdržíte důležité zprávy přímo do vašeho mobilu. Stačí zajít do knihovny ve středu 8. 10. 2025 na besedu **Jak získávat zprávy z úřadu**.

Od září jsme sbírali přihlášky do nového kurzu **anglického jazyka s názvem Angličtina pro každodenní situace**. Připraveno je 10 lekcí výuky angličtiny pro mírně pokročilé. Začínáme **2. října** a budeme se scházet každý čtvrtek od 14 do 15 hod. Kurz je určený všem, kdo mají zájem se zdokonalit v angličtině a procvičit si konverzaci v tomto jazyce. Při lekcích se budeme zaměřovat na nové metody učení s využitím on-line nástrojů a aplikací k procvičování. Naše lektorka Lucka Morávková se na vás již těší. Kurz se bude konat s finančním přispěním skupiny MAS, brána do Českého ráje.

Naše knihovna se také zapojila do projektu **Bookstart - S knížkou do života**, který si klade za cíl zvýšit čtenářskou gramotnost u dětí již od jejich prvních roků. Ve čtvrtek 9. října proběhne v rámci tohoto projektu další **Smyslohraní**. Akce je určena rodičům s malými dětmi a u nás je velmi oblíbená. Hned další den,

v pátek 10. října, se bude v knihovně konat další **Bookstart - Setkání** tatínek a maminek s dětmi. Je připravena dílnička pro děti, výstavka knížek a nebude chybět ani malé občerstvení. Rodičům, kteří přijdou poprvé, nabídneme zdarma registraci do knihovny. Děti 3–6 let obdrží od knihovny dárek.

V říjnu zahajujeme také **zimní semestr Virtuální univerzity třetího věku**. Přijďte se nezávazně podívat 1. října v 9 hodin na první přednášku na téma **Němci a Češi Společná cesta dějinami**. Organizačním garantem je Provozně ekonomická fakulta ČZU v Praze. Výukový garant je doc. Ing. PhDr. Petr Kokaisl, Ph.D., prof. h. c. Cena semestru pro registrované čtenáře je 400 Kč. Semestr bude trvat až do konce prosince.

Do naší knihovny jsme opět pozvali družinu ZŠ na **výtvarnou dílnu pro děti**, která se koná pravidelně po celý školní rok. Děti si tentokrát vyrobí krásnou podzimní dekoraci. Pro ZŠ a MŠ Pecka připravujeme během školního roku také besedy a akce s tematickým zaměřením na přání učitelek.

V knihovně se koná po celý školní rok mnoho zajímavých projektů. Žáci 5. třídy pracují na tvorbě dalších příběhů knihy **Legendy a pověsti**, kdy je jejich úkolem převyprávět příběh a ilustrovat jej, opravit případné gramatické i faktické chyby, doplnit slova apod. O tento projekt projevil zájem i čtvrtá třída. Žáci druhé třídy se zase zapojili do našeho projektu **První čtení**, při kterém si procvičují své čtenářské dovednosti a získávají tak čtenářský návyk. Ten je velmi důležitý pro celý jejich život a další studium. Na tento projekt navazuje **Druhé čtení**, při kterém se již děti orientují v knihovně a vybírají si zde knížky, které si po přečtení zapisují do čtenářských deníků. V nejbližší době oslovíme také první třídu, aby se zúčastnila našeho tradičního projektu **Už jsem čtenář - Knižka pro prvňáčka**. Náplní tohoto projektu je navštěvovat knihovnu, účastnit se jejích akcí, aby na konci děti od knihovny slavnostně obdržely původní českou knihu napsanou přímo pro ně. Cílem projektů je propagovat knížku a čtení ve škole i v rodině a zvýšit tak čtenářskou gramotnost v obci.

Lenka Knapová

Literární křížovka

V tajence je ukryt román inspirovaný skutečnými osudy české hoteliérky plzeňského hotelu Continental. Správné znění tajenky Listů Peckovska 2/2025 je: Čarodějky.

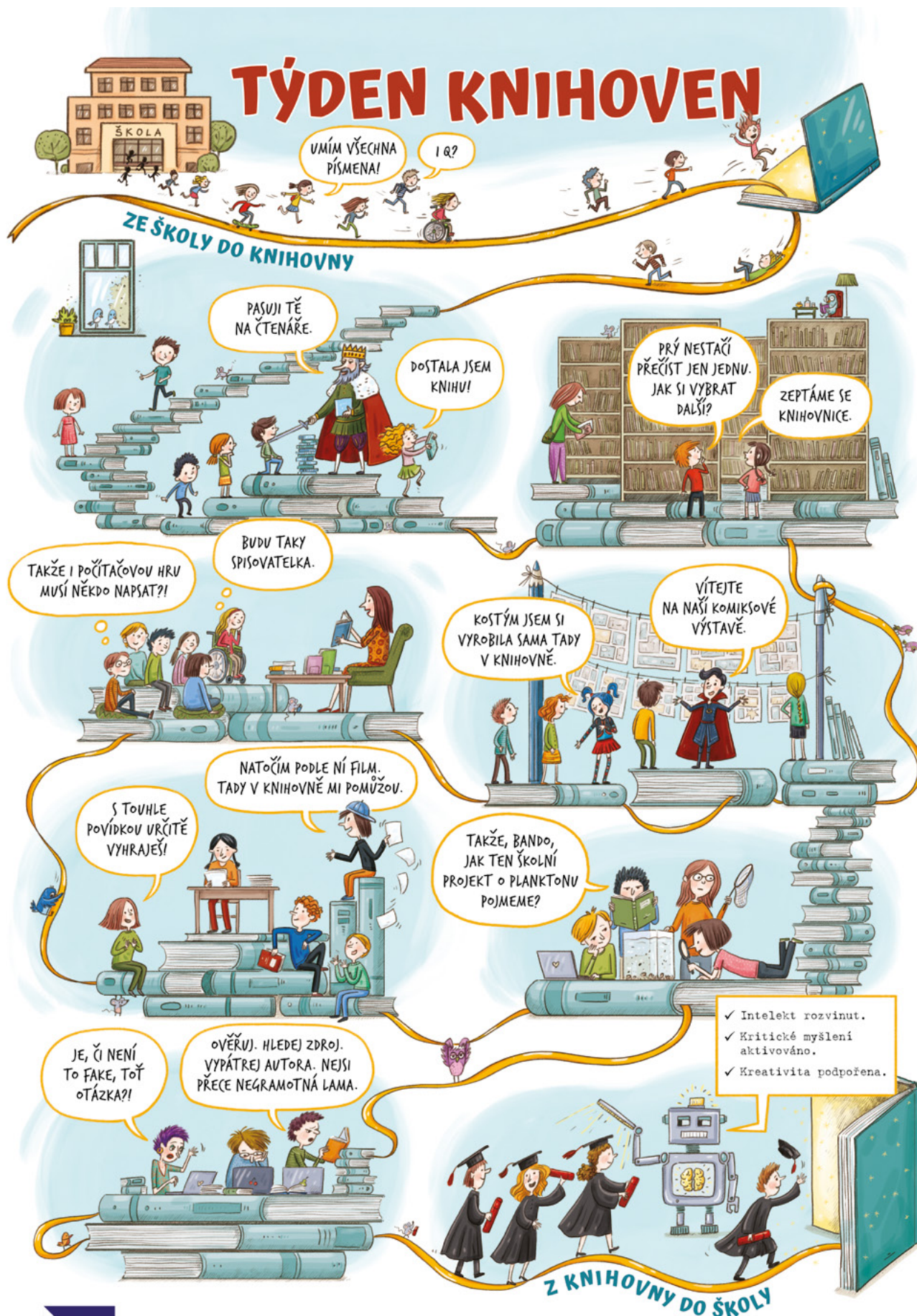
Vodorovně: A. Plod dubu; vojenský kryt; B. Ženské jméno; zakřivení páteře; dřevina; C. Francouzský mluvnický člen; patřící Edovi; citoslovce zpěvu; D. Tajenka; den v týdnu (zkratka); E. Špatnost: vysoká karta; biblická postava; F. Značka oerstedu; nazout; ruské město; G. Samozřejmě; výrobce cukrovinek

Svisle: 1. Kov; první písmeno abecedy; 2. Avšak; sídlo v USA; 3. Solmizační slabika; osobnost; označení mouky; 4. Český spisovatel a politik; mezinárodní evropská síť pro rozvoj podniků (zkratka); 5. Bezpilotní letadlo; kód letiště Souanké; 6. Anglicky evidentní; 7. Iniciály Kryla; hodnota útlumu; model vozu Audi; 8. Maďarská jednotka míry; jihokorejská metropole; 9. Americký televizní sitcom

Pomůcka: Aen; EBN; obvious; oel; SOE; UI; Ulen;

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
A									
B									
C									
D									
E									
F									
G									

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz.
První správná odpověď bude odměněna knihou.

Nové knihy v knihovně

Martin GOFFA

Miko: Návrat

Praha: Fragment, 2025. Euromedia Group, 2025.

Krimi román volně navazuje na předchozí sérii knih o detektivu Mikuláši Syrovém a seznamuje čtenáře nejen s policejní prací, ale také s dalšími životními peripetemi jejich oblíbeného hrdiny. Detektiv Miko Syrový se po těžkém zranění a náročné rehabilitaci vrací zpátky do policejní služby. Jeho obavy, zda i přes prožité trauma dokáže navázat na předchozí práci, jsou rozptýleny téměř vzápětí, když rovnýma nohama skočí do rozdělaného případu malého zlodějíčka Ferdý. Ten by se ze svých hříchů rád vykoupil informacemi, ale detektivové jsou k podobnému obchodu skeptičtí. Ovšem jen do chvíle, než jim Ferda řekne o možném únosu a násilné smrti jejich kolegy.

Alena MORNŠTAJNOVÁ

Čas vos

Brno: Host, 2025

Pomsta, nebo odpuštění? Román o moci minulosti a síle květin. Bára a Ptáček. Dva lidé, jejichž cesty se protnulý dávno předtím, než se ti dva potkali. Bára je přesvědčená, že její život by byl mnohem šťastnější, kdyby do něj před lety kdosi nezasáhl a nezměnil jeho směr. Minulost už sice nevrátí, ale může se pokusit přepsat ji v paměti lidí. A taky přemýšlí o pomstě. Zatím však vyčkává, zabývá se v novém domově a sází květiny. Ptáček se na rozdíl od ní s minulostí naučil žít. Necítí se ukrivděný, nevdává mu, že ho lidé považují za podivína, ani ho netíží osamělost. K životu mu stačí svoboda, les a pozorování ptáků. Nebo snad ne?

Shari LAPEŇA

Co jste to provedli?

Praha: Fragment, 2025. Euromedia Group, 2025

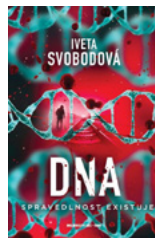

Z poklidného a přátelského městečka ve Vermontu se po nálezů těla mrtvé dívky stane místo plné strachu a vzájemného podezření. Vypátrat vrahu nebude snadné. V ospalém vermontském městečku Fairhill se nikdy nic neděje. Na starém hřbitově se teenageri baví vyprávěním duhařských historek. Rodiče věří, že se jejich děti vrátí ze školy v pořádku domů. Vchodové dveře se nechávají odemčené. Až do dnešního rána. Protože Dianu Brewerovou nenajdou v její posteli, ale na poli, nad kterým krouží supi. A stejně rychle, jako z dívky vyprchal život, stane se z Fairhillu místo plné podezřelých a strachu. Každý něco tají. A všichni chtějí vědět, kdo to udělal...

Iveta SVOBODOVÁ

DNA

Praha: Šulc-Švarc, 2025

Detektivní román zkušené české autorky. Do vyšetřování trojnásobné vraždy se zaplete i mladá vědkyně. Celá vesnice si užívá na taneční zábavě. Ráno však nastane rychlé vystřízlivění. Někdo zavraždil matku a dvě dospívající dcery. Mezi lidmi se šíří strach a nedůvěra. Mladá bioložka se ani nestačí rozkoukat na novém pracovišti a už je svým kolegou vtažena do vyšetřování trojnásobné vraždy. Nevyřešený případ ji trápí dlouhé roky. Po vytvoření Národní databáze DNA, určené pro odhalování trestné činnosti, se kriminalistům otevírají nové možnosti a díky moderním metodám mohou zločincům účinněji šlapat na paty. Třeba jako v případě brutálně znásilněné a zavražděné třináctileté dívky. Když ani po půl roce nevede rozsáhlé vyšetřování k nalezení pachatele, sami obyvatelé obce, kteří po celou dobu žijí v trýznivé nejistotě, přicházejí s návrhem plošného odběru DNA. Vrah je odhalen, ale stále zůstává spousta otázek.

Miloš URBAN

Dr. Alz

Praha: Argo, 2024

Román předního českého prozaika vypráví příběh stárnoucího muže, který se proti pokračující zkáze myslí brání úsměvnou bilancí vlastního života. Důchodce Gustav Molitor, bývalý nakladatelský redaktor, je vyrozuměn lékařem o své počínající progresivní demenci. Ve hře je Alzheimerova choroba, ale Gustav, přestože ví, že „začíná blbnout“, si začne psát poznámky o příznacích v přesvědčení, že jeho diagnóza je snad jiná. A aby si cvičil mozek a oddálil neodvratný konec, rozhodne se napsat vše, na co je schopen si ještě vzpomenout. Sám pak s překvapením zjišťuje, kolik se v trapných a smutných vzpomínkách může skrývat humor.

Petra DVORÁKOVÁ

Návrat

Brno: Host, 2025

Může být láska k Bohu silnější než ta lidská? I na to hledá odpověď román české autorky, jehož hrdinka se rozhodla žít jako řádová sestra. Jana je přesvědčená, že její víru nemůže zlomit nic. Zvláště když konečně může žít v klášteře. Vstupuje mezi sestry plné odhodlání, ale i iluzi. Ty se začínají s každodenním řeholním životem plíživě drolit. Jana musí znovu potězkat nenaplněný vztah k Viktorovi, ale především si odpovědět na otázky, jež do jejího života vnáší záhadná Karin. Janina představa o tom, jak vypadá skutečná láska, se mění a rozostřuje. Román čtenáři umožňuje nahlédnout do tajemného světa, jehož všednost naprosto neodpovídá obecným představám. Jakkoliv se obraz života v klášteře může jevit jako dost nelichotivý, nikoho nesoudí. Je to především portrét člověka se vším světlým i temným.

Jiří HÁJÍČEK

Drak na polní cestě

Brno: Host, 2024

Román se odehrává na současném venkově, který po kolektivizaci v padesátých letech a majetkových restitucích v letech devadesátých čelí novým dramátům. Na zemědělské podniky se vrhají „draci“ velkého byznysu a život na vsi se opět proměňuje. Kristýna, učitelka hudby, se po letech vrací z Prahy do Nového Lhotce. V pětácti letech se pokouší narovnat vztahy s rodinou a na jihočeském venkově zapomenout na minulost. S Tomášem, ředitelem místního statku, se znají odjakživa a spojuje je snaha zachránit své osobní životy a také jedno chátrající stavení na návsi. Tomášovi je pětapadesát, dlouho žije sám a cítí, že stárne. S Kristýnou přichází naděje, ale postupně také neshody pramenící z odlišnosti života ve městě a na vesnici. A pak se ve Lhotci objeví černá auta. Vystupují z nich mladí muži v oblecích a kravatách, obcházejí chalupu po chalupě a nabízejí peníze za akcie statku. A Tomáš zjišťuje, že bude muset řešit mnohem složitější krizi než jen tu svou životní...

Štěpán JAVŮREK

Krušnohorské osudy II

Brno: MOBA, 2025

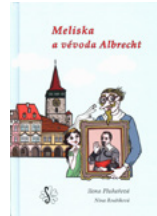

Druhý díl přináší dvačet příběhů z historie Krušných hor. Stejně jako v prvním díle se i zde snoubí nádherná krajina, cenné přírodní lokality evropského významu, technické památky odkazující na bohatou hornickou historii regionu, údolí bývalých zaniklých obcí, které připomínají jejich někdejší slávu, nebo rozhledny, které zde stavěli první propagátoři turistiky. Druhý díl přináší dalších dvacet příběhů, které přibližují nelehký život v tomto jedinečném pohraničním pohoří. Kniha je doplněna množstvím historických i současných fotografií.

Ilona PLUHAŘOVÁ

Meliska a vévoda Albrecht

Valdice: Silenka, 2025

Pohádkové vyprávění, ve kterém se děti spolu s vilí holčičkou vypraví na cestu do historie. Víla Meliska se dostává do světa lidí a díky kouzelnému závoji, suze a prstýnku může čarovat i cestovat časem. Potkává známé historické osobnosti a navštěvuje nejenom město Jičín, jeho okolí a pamětihodnosti, ale také Brno a Olomouc. Čtení si užijí především starší děti, které se o historii zajímají a již z dějin něco znají.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Slavnostní křest nové knihy

Ing. Tomáše Voňky

TIBA Pecka

125 let historie mechanické tkalcovny v Pecce
se uskuteční

v pátek 24. října 2025 od 16 hodin
v tovární budově firmy DONAP v Pecce čp. 207
(bývalá tkalcovna TIBA)

Návštěvníci se mohou těšit na představení knihy jejím autorem,
proslov bývalého ředitele podniku TIBA Ing. Josefa Jiráka.

Součástí akce bude autogramiáda, promítání, soutěž
i možnost prohlídky části bývalé továrny.

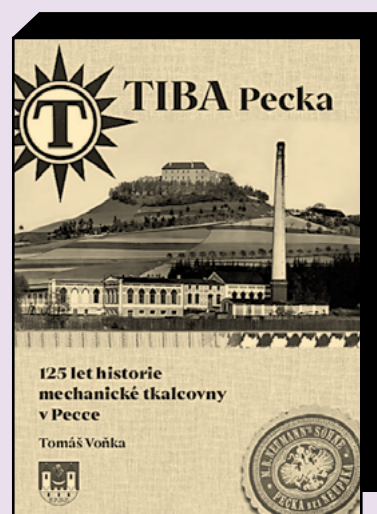
Občerstvení zajištěno.

Vyvrcholením akce bude slavnostní křest knihy, kterou osobně
pokřtí spisovatelka a moderátorka Halina Pawlowská.

Knižní novinka bude na místě k prodeji (cena 879 Kč).

Přijďte zavzpomínat na dobu, kdy se peckovskou tkalcovnou
rozléhal rachot tkalcovských stavů.

Všichni jste srdečně zváni!

Slavnost svěcení zvoničky

**SOBOTA 1.11. 2025 od 14 hod.,
náves Bukovina u Pecky**

- Úvodní famfára a proslovy
- Svěcení zvoničky panem farářem
- Státní hymna v podání K. Drasnarové
- Zaučování nových zvoníků
- Trubači Markazini

Po obřadu přátelské posezení a občerstvení.

**Přijďte s námi prožít tuto jedinečnou chvíli
a být součástí nového příběhu naší
zvoničky!**

Bukovská světýlka

**SOBOTA 1.11.2025 od 16 hod.,
hasičárna Bukovina u Pecky**

- Tématické dílničky pro děti
- Bubu fotokoutek
- Stezka odvahy
- Strašidelné disko

Bukovská světýlka počtvrté!

**Masky vítány, břicha naplníme, světýlka
rozsvítíme – a letos poprvé pod širým nebem
ve stanech**

Kluci a holky, pojďte hrát

DIVADLO!

Divadelní Spolek SMAJLÍK se těší na nové kamarády.
Bezva divadelní parta hraje divadlo na Pecce už třináctým
rokem a rozdává radost dětem ze širokého okolí.

Objevuj kouzelný svět divadla!

Vezmi mamku a tatku a přijď se na nás podívat
29. září 2025 od 15 hod.

S divadlem budeš
mít spoustu zážitků
a užiješ plno legrace!

Schůzky máme každé

Pondělí od 15 hod.
v sále hasičské zbrojnice.

Více informací osobně

nebo na tel.: **739519010**

email.: **dsfrk@seznam.cz**

Mrkni na: **www.smajlikpecka.cz**

Milí čtenáři, pro podzimní dešťové dny tu mám něco pro milovníky seriálů. Kdo by neznal M*A*S*H. Mě nepřestává fascinovat. I když za ostrým vtípem se odehrávají hluboké pravdy a bolesti, ráda s tou zelenou par-tou občas snídám. A nikdy se mi nepodařilo vidět poslední díl, tak jsem si ho vymyslela.

Zamilovaný doktor

díl poslední

„Letíme zpět, Radare, přepínám.“

„Ano, slyším. Vezete raněné? Přepínám.“

„Ne, jen jsme doručili léky do sirotčince, končím.“

„Počkej, hele koukej.“ Hawkeye zatře rukávem Sparkymu a vytahuje z cestovní brašny malý dalekohled.

„Někdo se u toho křoví hejbe.“

„Zbláznil ses? Nemůžu tu s vrtulníkem stát, dojde mi štáva. Může to být past. Pod náma je minové pole. Letíme pryč.“

„Ne, jsem doktor! Říká ti něco Hippokratova přísaha? Je tam zraněný člověk. Spustím se dolů, dělej rychle.“

„Sakra, nebudu riskovat naše životy.“

„Neboj, navrhnu tě na pilota měsíce.“

„Dobrá, jak myslíš.“

Tak se Melanie ocitla v nemocnici M*A*S*H. Klášter, kde pracovala jako zdravotní sestra, bombardovali a ona byla na útěku do civilizace. Leží tu druhý den. Má těžký otřes mozku a po těle podlitiny. Bolesti už nemá, ale bojí se usnout. Když zavře oči, slyší svůj vlastní křik, jak ji Severní Korejci napadli a snažili se jí ublížit. Stará se o ni hodný doktor. Říkají mu Hawkeye. Má nebesky modré oči, šibalský úsměv. Je vysoký a neuvěřitelně charismatický. Když přijde k jejímu lůžku, celá hoří. Starostlivě jí sahá na čelo. Věnuje jí zvláštní péči. Zachránil jí život, ale rozbušil jí srdce. Bohužel vidí, že je velký proutník. Nedá se přehlédnout, jak pokukuje po sestrách, jak s nimi flirtuje a dotýká se jich nenápadně přes bílý plášť. B. J. Hunnicutt si všimne, jak je Melanie po vizitě smutná.

„Hawkeye je prostě takovej. Má spoustu špatných vlastností. Bydlím s ním. Je nepořádný, rozta-hovačný a vždycky musí mít poslední slovo. Určitě na tebe doma čeká lepší partie,“ utěšoval ji B. J.

Neposlouchala ho. Jen tiše přemítala. Kdyby promluvila s vrchní sestrou Margaret Houlihanovou, možná by ji tu nechala pracovat. Co když i ona s Hawkeyem má pletky? Tráví spolu hodně času. Prý je čerstvě rozvedená. Donald se jmenoval ten její miláček. Šuškal si o něm sestry, když kolem Melanie procházely. Hawkeye může Margaret v důstojnickém klubu každý den utěšovat. Prý se

tu hodně pije. Hawkeye si dokonce vyrábí alkohol sám ve stanu a říká tomu Martini. Zbožňuje jeho vtípky, hlas a ty jeho oči... Ach. Nikdy nezapomene jeho zkoumavý pohled. Vnitřní hlásek jí napovídal: „Nedívej se mu do očí. Špatně to skončí.“ Není krásavec. Přitahuje ji aura geniálního doktora a jeho kolínská. Svěží vůně horského potoka. Silně ji připomíná domov. V dětství ji fascinoval potok, který vedl od lesa až na farmu, kde vyrůstala. Měla přísný zákaz se k němu přibližovat. Po zimě nevinný potůček připomínal divokou, rozbouřenou řeku. Ta síla ji neskutečně lákala. Bylo vzrušující pozorovat kouzlo přírody. Stalo se to poprvé a naposled, když nešikovně uklouzla po kluzkém kameni a celá se skácela do mrazivé vody. Neuměla plavat. Měla sotva čtyři roky. Stačila se pohotově zachytit větve stromu a s námahou se vyškrábala na břeh. Modré šatečky, v kterých si hrála na princeznu, jí ztěžkly a z pleteného bílého svetříku kapala voda. Byla na sebe však pyšná. Od té doby se ničeho nebála a věřila, že ji anděl strážný ochrání. Jako teď. V nemocnici úplně zapomněla na snoubence, farmáře Jacka. Melanie nechtěla žít na farmě a starat se o dobytěk. Chtěla zachraňovat životy jako Hawkeye.

Hawkeye měl na sále plné ruce práce. Raněných stále přibývalo. Kdy tahle nesmyslná válka skončí? Kdy se ocitne na své rodné půdě? Jenže nikdo na něj vlastně nečeká. Podle posledních zpráv jeho otec prodělal mrtvici, tak o něj pečuje bratranec Michael. Může umřít každým dnem.

„Hawkeye, nešel bys večer do kina?“ zeptala se svůdná sestra, když mu rozvazovala plášť potřísněný krví. A letmo se o něj otřela.

„Dneska ne, zlato, musím otci napsat dopis,“ odpověděl svým typickým šibalským úsměvem.

Ve skutečnosti vzpomínal v bažině na Melanii. Na její smyslné pootevřené plné rty, velké smutné šedé oči, dlouhé černé řasy jako panenka. Nebyla vůbec bleďá, ale zdravě červená. Jako by si ležela na lůžku užívala. Chodil za ní v noci a díval se, jak spí. Miloval ji, věděl to. Ale taky miloval sebe. V reálném životě by ji nejspíš utrápil. Byla pryč dva měsíce a on ji měl pořád v hlavě. Měl chuť se zeptat Radara na její adresu, ale zároveň se bál ji napsat. Má přeci snoubence, touhle dobou už může být vdaná. Tak to zbaběle vzdal.

Když válka skončila a Hawkeye mohl konečně domů, otec byl už mrtvý. V Zátocě pláňat ho už nic nedrželo. Měl bláznivý nápad Melanii navštívit. Popadl hnědý kožený zápisník a vášnivě v něm listoval. Zlatý Radar, kdyby mi tenkrát nedal adresu, nikdy bych tenhle šílený plán nerealizoval, pomyslel si Hawkeye. Zavolal na informace do New Jersey. Melanie Melonová, Passaic. Adresa skutečně existuje. Radoval se. S tlukoucím srdcem vytáčel číslo. Měl rudé uši jak uhrovitý puberták. Nejspíš telefon zvedne její otec, matka nebo služebná. Po čtvrtém zazvonění se ozval melodický hlas: „Prosím, tady dům Melonových.“

Lekl se a zbaběle zavěsil. Okamžitě poznal její hlas. Už ho nic nedrželo. Musí ji vidět. Nechce vědět, jestli je vdaná či má děti. Jen ji zahlédnout a usmát se na ni.

Potkali se v její ulici v obchodě. Stála zády a soustředěně vybírala hlávkový salát. Poznal ji podle gest a vůně. Cítil z ní něco, co mu připomínalo dětství. Bezpečí a klid domova. Když se otočila, celá se rozzářila. Jako kdyby to byla samozřejmost, že před ní stojí. Jeho nervozita z jejího výrazu okamžitě opadla. Kvapně zaplatila nákup a vyběhla ven. Popadl kytku růžových poupátek růží u kasy a peníze hodil na pult. Uf. Čekala na něj. Pozvala ho k sobě domů. Seděli na terase a pili domácí horkou čokoládu. Ho-

diny si povídali. Její snoubenec tragicky zemřel. Jak jinak než ve válce. Jeho vrtulník byl sestřelen nad mořem Korejci. Stejný osud jako Hawkeyevův nejoblíbenější velitel, plukovník a pravý přítel Henry Blake, když se vracel k rodině. Hawkemu zrudnul nos, okamžitě zamrkal, aby zaplašil slzy na bolestnou vzpomínku. Jacka sestřelili v době, kdy ji Hawkeye zachránil. Ona o jeho smrti vůbec nevěděla. Možná to bylo znamení. Jack jí poslal Hawkeye z nebe. Chtěl, aby se zamilovala. Jenže ho milovala hořce. I teď nevěřila, že ji našel, že je opravdu skutečný. Možná je jen momentálně osamělý. Melanie měla těžce nemocnou matku. Ležela na lůžku s Alzheimerovou chorobou. Melanie o ni stále pečovala. Tajně si přála, aby Hawkeye zůstal. Nejlépe navždy. Stmívalo se a v protějším okně se rozsvítila lampa. Melanie zahlédla v okně mladou sousedku Luisu. Starostlivá a pečlivá matka tří dětí. Otvírala okenice, aby mohla urovnat záclony. Její statný manžel, architekt Georg, rozehrál gramofon a podmanivá melodie Moon River se po větru líně vkradla až na terasu. Hawkeye si všimnul jejího zjhlého pohledu upřeného do okna. Všechno pochopil. Nemůže ji tu nechat samotnou. Chce se o ni postarat a chránit ji. Melanie se na něj plaše podívala a stiskla mu vděčně ruku. Oba cítili totéž. Nebylo potřeba slov...

Alena Nedomová

Děti si hrály a soutěžily

Dětského dne, který pro děti připravili bělští hasiči v sobotu 31. srpna na hřišti v Bělé u Pecky od 15. hodiny, se zúčastnilo celkem 26 dětí. Počasí akci přálo. Slunce nijak nepálilo, ale bylo příjemné teplo s mírným vánkem. Přítomné děti od útlého věku až po školáky nejnižších tříd základní školy se postupně zapojovaly do zábavných her, které byly pro ně, již tradičně připraveny. Různé hry a použité pomůcky byly připraveny tak, aby byly odpovídající věku dítěte, bezpečné a jím dobře zvládané. Starší děčka už ze zkušenosti věděla, o co jde, ty nejmladší častěji potřebovala motivační „pokyny“ od dospělého doprovodu. Na většině dětí byl vidět zřejmý zájem a chuť si hrát a závodit. Vždyť za to i byla převážně sladká odměna. Během odpoledne si děti docházely s lístečkem ke stánku pro limonádu a párek a na závěr si každé vylosovalo dárkový balíček.

Na ploše hřiště si zábavné odpoledne užívaly děti a „dospěláci“ sedící u stolů pod chatou je sledovali a zároveň si užívali z bohaté nabídky na stáncích s chutným občerstvením a povídali si mezi sebou.

Sobotní odpoledne příjemně ubíhalo. Hraní a soutěžení skončilo před 17. hodinou. Spokojenost zúčastněných byla zřejmá. Spokojeni byli i pořadatelé, přestože byli připraveni na obvykle vyšší účast dospělého doprovodu dětí.

Petr Pavel

Foto Václav Holouš

Zápisky z propisky Kryštofa K.

Díl devátý

V minulých dílech jsme s naším ztřeštěným Kryštofem, žákem šesté třídy na Pecce, mohli prožívat chvíle, kdy málem zahynul v Alpách, ocitl se na natáčení seriálu, vyhrál literární soutěž, užíval si lyžování ve Špindlu a uzavřel bláznivou sázku na hasičské akci na Pecce.

Zase škola. Docela se těším, až na matiku. Můj tichý nepřítel. Léto jsem si užil naplno. Na Pecce klasika – divadlo na hradě, šermíři, ohně i letní kino. Dokonce jsem začal chodit i na koupaliště. Já, který nesnáší vodu. Sice jsem se nekoupal, ale to spunktoval bratránek, chtěl ve mně probudit sportovní vášeň. U nás v kempu je sportovních akcí až moc. Raději jsem ukecal mamku, abychom vyrazili na Mácháč na Bezděz. Málem jsem tam vypustil duši. Ty slizské, lesklé velké kameny vedoucí na hrad, jsou zabijáci. Celou cestu od té sochy čerta, co tam straší, jsem vyběhl. Uf. Zlatý hrad Pecka, tam se courám, ale Bezděz je můj nejoblíbenější hrad. Je vidět až ze Zvičiny. Mám dobré oko. Nevím, čím mě fascinuje. Tajemství Karla Hynka Máchy a velké jezero? Jako malej jsem se tam učil plavat. Bratránek Marek tvrdil, že on mě učil. Pamatuju si, že mě učil jezdit na kole. Naše trasa byla pro pěší turisty – ze Starých Splavů do Doks. Přeci se nebudu učit na silnici. Na Pecce taková pěkná rovinka není, ale doučil jsem se na „Masňáku“ na parkovišti. Vždycky se mi tam líbilo, protože tam voní špekáčky. Až budu velkej, půjdu tam na brigádu.

Chtěl jsem vám říct úplně něco jiného, ale nikomu ani muk, stačí, když to ví můj nejlepší kámoš Sáček. Já se zamiloval. V Hradci. Kdyby to bylo aspoň na Pecce na pouti, ale takhle je to beznadějně. Bratránek se přihlásil v červenci na Ironmana – náročný triatlon. Vzal celou rodinu, abychom fandili. Trhnul jsem se a trochu se ztratil v Jiráskových sadech. Lákala mě dětská diskotéka. Tam jsem ji spatřil. Zlatovlásku. Krásně jí ve slunci zářily vlasy. Nebyla ani blond. Spíš zrzavohnědá, ale přenáděrná. Měla červenou, květovanou, rozšířenou sukýnku a bílé tričko s obrázkem černé kočky. Vlnila se v rytmu hitů Michala Davida. Snažil jsem se tančit, ale nevšimla si mě. Když si šla pro malinovku, zkusil jsem ji oslovit.

Překvapivě se se mnou bavila a navrhla, jestli bych s ní nešel na náplavku. Byl jsem šťastím bez sebe. Seděli jsme na kamenné lavičce a řekl jsem jí, jak krásně voní – jako marshmallow. Chtěl jsem ji vzít za ruku, ale nechtěla. Povídala o nějakém spolužákovi, který ji nechal, protože si začal s její nejlepší kámoškou. Prý jí tím zkazil celé prázdniny a na žal se cpe vanilkovou zmrzlinou. Vůbec bych do ní neřekl, že je na sladké. Byla ladná jako víla. Lehce jsem ji objal. To se nebránila, ale asi po pěti minutách mlčení se zvedla a řekla, že už musí jít, aby ji rodiče nehledali. Mrzelo mě to, ale bál jsem se jí zeptat na její číslo. Víím jen, že se jmenuje Tonička a je jí třináct a půl. Zalhal jsem jí, že mi bude čtrnáct. Bezradně jsem koukal, jak odchází. Sice se se mnou mile rozloučila, ale bolelo to. Netušil jsem, že se mi doma bude stýskat, že na ni budu pořád myslet a snít o ní.

Poslední prázdninový den mi bratránek nabídl, jestli nechci do Hradce Králové na oslavy města. Nadšeně jsem souhlasil, ale věděl jsem, že bych Toničku v těch davech nikdy nenašel. Program mě nebavil a drony měly být až večer, to bychom nestihli vlak. Náplavka byla skoro prázdná, když jsme odcházeli z náměstí, kde všichni křepčili na koncertě Michala Davida. Coural jsem se za bratránkem a jeho Aničkou a vzpomínal na Toničku. A pak se to stalo. Vážně, nekecám. Šla proti mně – sama. Měla tu červenou květovanou sukni, která jí strašně slušela. Zdálo se, že zaregistroval, že telefonuje. To nebude dobrý, pomyslel jsem si. Narovnal jsem se a vyjeveně řekl: „Čau.“ Podívala se na mě a ledabyle řekla: „Já telefonuju.“ A šla dál. Konec. Byl jsem zdrcený. Beztak určitě klábosila s blbou kámoškou. Přeci za ní nepoběžím, i když bych jí vzteky ten telefon nejradši hodil do řeky. To bych se asi nedopltil, ale aspoň by na mě nikdy nezapomněla. Víím, kam šla. Na autobusovou zastávku, odkud jí bus zdarma odvezl na dronovou světelnou show. Proč mě osud takhle zkouší? Bylo by lepší, kdybych jí vůbec nepotkal a uchoval si hezkou vzpomínku.

Když jsem příběh vyprávěl nejlepšímu kámošovi, přezdívanému Sáček, vysmál se mi a řekl, že jsem debil. Stejně ji miluju. Věřím na náhodu, třeba se skutečně potkáme potřetí. Moc bych si to přál...

Pokračování příště napsala Alena Nedomová

Předchozí díly najdete v Listech Peckovska, na stránkách Městyce Pecka, nebo v tištěné podobě v naší knihovně Kryštofa Haranta

Pecka vaří a peče

ŠVESTKOVÁ NETÝNKA

Ingredience:

Těsto:

250 g hladké mouky
30 g cukru krupice
25 g droždí
125 ml vlažného mléka
100 ml oleje
1 ks žloutek
špetka soli

Drobenka:

100 g hrubé mouky
100 g cukru krupice
100 g změkklého másla
1 lžičku skořice

Švestky

Z droždí, cukru a mléka připravíme kvásek, necháme vzejít. Pak ho přidáme do mísy s moukou, přidáme žloutky, olej a sůl. Vypracujeme hladké těsto, přikryjeme ho utěrkou a necháme 10 minut odpočinout. Pak ho vyválíme na tenký plát, přendáme na plech s pečicím papírem, hustě pokryjeme švestkami a posypeme drobenkou. Necháme ještě 10 minut odpočinout. Pečeme na 180 °C asi 30–35 minut.

Recept nám zaslala
p. Alena Woflová z Pecky.

SLANÝ ZÁVIN NAPLNĚNÝ CUKETOU, NIVOU A PÁRKEM

Ingredience:

1 listové těsto
1 kg oloupané cukety bez jader
150 g–200 g nivy
5 nožiček slabých párků
1 cibule
1 žloutek na potřeni
3 vajíčka
sezamové semínka na posypání

Na oleji orestujeme cibuli, přidáme nastrouhanou cuketu, necháme vypařit vodu. Rozdrobíme nivu a po rozpuštění přidáme 3 vajíčka, mícháme do zhoustnutí. Dochutíme trochou Podravky. Vystydlou směs rozprostřeme na vyválené listové těsto, položíme párečky a zamotáme jako závin. Z této dávky uděláme 3 menší šišky.

Potřeme žloutkem, posypeme sezamovými semínky a dáme péct na 180 °C cca 20–30 minut, dokud není povrch zlatavý. Chutná teplý i studený na každém pikniku či oslavě.

Dobrou chuť

MÍŠA ŘEZY Z CUKETY

Nejen ovoce, ale i zelenina jako je cuketa může skvěle fungovat ve sladkém moučníku.

Potřebujeme plech 30–40 cm s vyšším okrajem.

Ingredience:

Těsto:

400 g polohrubé mouky
200 g cukru krystal
350–400 g cukety
3 vejce
1 prášek do pečiva
3 lžice kakaa
1 lžička skořice
100 ml mléka (dle potřeby)

Krém:

2 tvarohy v kostce
1 vanilkový cukr
180 g–200 g cukru moučka
250 g másla

Poleva:

1 čokoláda na vaření
100 g másla

Cuketu nastrouháme nahrubo a vymačkáme vodu. Tvaroh a máslo si vyndáme z lednice, aby měly stejnou pokojovou teplotu.

Veškeré přísady na těsto zamícháme v misce, pokud je těsto tužší, přidáme mléko. Pečeme na 180 °C cca 20–30 minut. To, zda je korpus upečený, zkusíme špejlí. Mezitím si vyšleháme krém. Natíráme na vychladlý korpus. Navrchu polejeme čokoládou a dáme do lednice vychladnout.

K nedělní kávě výborný moučník.

Dobrou chuť

Autorka receptu:

Věra Žlabová z Pecky

Máte-li zájem o uveřejnění vlastního kuchařského receptu, který by mohl naše čtenáře zaujmout a chcete se o něj také podělit, neváhejte a zašlete nám jej e-mailem na adresu: knihovna.pecka@seznam.cz nebo jej doneste osobně do Knihovny Kryštofa Haranta. Ale pozor! K uveřejnění receptu je nutno poskytnout zároveň také vlastní fotografii uvedeného pokrmu. Předem děkujeme za vaše příspěvky.

Vojenská historie na peckovské pouti!

Soukromé legionářské muzeum na Pecce se tradičně zapojuje do akce Poutová Pecka, kdy ožívá náměstí Kryštofa Haranta koncerty, divadlem, dílnami pro děti, pouťovými atrakcemi i řemeslným jarmarkem. Doprovodný program muzea každoročně rozšiřuje stálou expozici věnovanou prvnímu a druhému odboji.

Členové Československé obec legionářské (ČsOL) přijeli na Pecku představit naše legionáře a vojáky druhého zahraničního odboje formou živé historie, s ukázkami střelby a aktivitami pro děti i dospělé. Novodobí legionáři s sebou přivezli i exponát, který bude těžko přehlédnutelný a přehlušitelný – originální divizní kanón vz. 42, známý jako ZiS-3, ráže 76,2 mm. Tato sovětská protitanková zbraň byla součástí výzbroje 1. československého armádního sboru, tedy naší zahraniční armády na východní frontě druhé světové války. Z kanónu se střílelo, vždy v celou hodinu.

S ohledem na letošní 80. výročí konce druhé světové války se sobotní vojensko-historický program peckovské pouti zaměřil právě na naše „svobodovce“, kteří se zapojili do boje proti nacismu a za osvobození Československa. K vidění byla jejich výstroj i výzbroj. Do vybavení svobodovců patřily také americké nákladáky Dodge WC-52, které byly do Sovětského svazu dodávány v rámci dohody o půjčce a pronájmu. Jeden originální kus byl na Pecce také představen. K přiblížení náročného výcviku byla pro děti připravena překážková dráha. Nechyběla ani oblíbená vzduchovková střelnice.

Členové ČsOL v historických stejnokrojích představili legionáře z Ruska, Francie i Itálie. V jejich informační stánku si návštěvníci mohli prohlédnout jejich vybavení a odnést si letáčky s dalšími informacemi.

Eva Jůzová

IV. ročník soutěže o Nejlepší nakládané okurky

V pátek 13. září se u muzea legionářů konala netradiční, ale velmi chutná soutěž – klání o nejlepší nakládané okurky. Do soutěže se přihlásilo celkem 13 nadšených zavařovačů, kteří přinesli své nejlepší domácí výtvary.

Okurky byly anonymně očíslovány a nakrájeny na degustační vzorky. Návštěvníci pak ochutnávali a hlasovali pro svého favorita. Atmosféra byla skvělá – nechybělo napětí, smích ani debaty o tom, co dělá tu pravou nakládačku tou nejlepší.

Po sečtení hlasů byli vyhlášeni tři nejlepší. Všichni tři získali poukázku na večeři do Restaurace Pod Hůrou a vítěz navíc obdržel originální dort ve tvaru okurky z dílny Cukrárny a kavárny Zlatá pecka – sladká tečka, která pobavila i potěšila.

Gratulujeme a děkujeme všem, kteří se zapojili – jak soutěžícím, tak i porotcům z řad veřejnosti!

Tato okurková výzva byla zároveň poslední akcí letošní sezóny. Děkujeme všem, kdo se během roku zapojili a muzeum navštívili. A už teď se těšíme, co přinese sezóna příští. Možná opět soutěž s okurkami – a možná s něčím úplně novým!

Eva Jůzová

Olympioničky besedovaly při svíčkách

Pátá beseda se zajímavými osobnostmi nesla název Sportovní hvězdy na Pecce. Ve středu 24. září přijaly pozvání rychlobruslařka a hokejistka Karolína Erbanová a běžkyně na lyžích a biatlonistka Lucie Charvátová. Obě dostaly, stejně jako Eva Samková-Adamcziková, Karolína Grohová nebo Michal Krčmář, sportovní základy a vztah ke sportu díky svému učiteli tělesné výchovy a trenérovi Aleši Sukovi.

Velice vydařený večer se odehrál při svíčkách, neboť krátce před akcí "vypadl proud". Ani to neodradilo více jak šedesátku diváků, kteří se během dvou hodin dozvěděli řadu zajímavostí ze zmiňovaných disciplín i ze sportovního prostředí obecně. Medaile z MS a olympiády nepřichází samy, ale stojí to velké úsilí a mnoho odřikání. Karolína Erbanová získala bronzové medaile dokonce z obou disciplín (OH na trati na 500 m a MS v hokeji žen 2022) a po aktivní kariéře působí jako trenérka ledního hokeje. Díky tomu není vyloučené, že se ještě v nové pozici objeví na nějaké další olympiádě.

Lucie Charvátová přešla z běžeckého lyžování k biatlonu a mezi své největší úspěchy řadí zlatou medaili z mistrovství světa v letním biatlonu a bronzovou medaili z MS ve sprintu z italské Anterselvy. Vrcholem její kariéry by měla být účast na ZOH v Itálii v roce 2026, kde biatlon proběhne právě v její oblíbené destinaci. Oběma sympatickým sportovkyním přejeme hodně zdraví a úspěchů v jejich kariéře. Zajímavé povídání bylo zakončeno autogramiádou a prohlídkou sportovních artefaktů.

Další, již šestá beseda, se uskuteční 22. října od 18 hodin. Hosty tentokrát budou legendy automobilových rallye Ladislav Křeček a Jan Krečman, bývalí tovární jezdcí týmu Škoda a účastníci soutěží mistrovství světa a Evropy. Jste srdečně zváni.

Pavel Vydra

Jakub Hátle vítězem 18. ročníku Pecka krosu

Ve čtvrtek 11. září odpoledne se uskutečnil již osmnáctý ročník Pecka krosu. Start, cíl i centrum byly tradičně u vstupu do hradu Pecka. Závodů připravili členové OK Reco Sport Pecka a TJ Harant Pecka, za což jim patří velký dík. Na start se letos postavilo téměř sto padesát běžců všech věkových kategorií. Každoročně se mezi účastníky představí i nějaká zajímavá osobnost. Letos to byla trojnásobná účastnice Rally Dakar Olga Roučková, která nabírá fyzickou kondici po narození syna Ondřeje.

Velký počet dětí opět odstartoval v kategoriích předškoláků - 45, na čemž má velkou zásluhu propagátorka zdravého pohybu paní učitelka z mateřské školy Veronika Zahradníková. Zajímavé souboje se odehrávaly i v žákovských kategoriích. Na hlavní čtyřkilometrovou trať vyběhlo třicet dva závodníků. V absolutním pořadí zvítězil časem 17:43,56 minut Jakub Hátle z Pokorunning Teamu. Druhý skončil Filip Kvášovský z OK Lokomotiva Trutnov a třetí Ondřej Sakač z domácího TJ Harant Pecka. Mezi ženami trať zaběhla nejrychleji Johana Zvercová z SK Bukovina v čase 23:29,26 minut. Druhého nejlepšího času dosáhla Lida

Kvášovská z OK Lokomotiva Trutnov a třetího Eliška Sekotová z Příba týmu.

Nejúspěšnější běžci získali diplomy, medaile a ceny. A to také díky partnerům závodů Městysu Pecka, hořickému Pivovaru Jungberg a Pivovaru Zichovec.

Závod byl součástí Poháru běžce Českého ráje a Peckovského hatricku (do něho se započítávají Běh okolo stupenského kostelíka, Běh okolo Kazabrudu, Pecka kros a Silvestrovský běh Kryštofa Haranta). Vítězové kategorií tohoto seriálu budou korunováni po silvestrovském běhu na nádvoří hradu Pecka.

Pavel Vydra

Vítězové kategorií 18. ročníku Pecka krosu:
Mladší předškoláčky: Dorota Šulcová - MŠ Pecka
Mladší předškoláci: Eliot Berger - MŠ Pecka
Předškoláčky: Terezie Kuželová - Sokol Studenec
Předškoláci: Michal Kraus - MŠ Pecka
Nejmladší žákyně: Filipa Bergerová - ZŠ Pecka
Nejmladší žáci: Milan Hutník - ZŠ Pecka
Mladší žákyně: Hylmarová Aneta - ZŠ Pecka
Mladší žáci: Václav Řehák - KB Roškopov
Starší žákyně: Anežka Řeháková - KB Roškopov
Starší žáci: Dominik Výšek - Mostek
Ženy I: Johana Zvercová - SK Bukovina
Muži I: Jakub Hátle - Pokorunning Team
Ženy II: Eliška Sekotová - Příba Team
Muži II: Jan Zverec - SK Bukovina
Ženy III: Jana Škorpilová - Sportcentrum Jičín
Muži III: Jan Lazák - OK Lokomotiva Trutnov
Muži IV: Vítězslav Šolc - BKL Machov

Sportovci Pecky se opět činí

Stejně jako v předchozích letech se ve výsledkových listinách různých běhů a cyklozávodů objevují zástupců oddílů TJ Harant Pecka a OK Reco Sport Pecka a vybojovali řadu kvalitních umístění.

Příkladem toho, že se nejedná pouze o sportování mladých, dokazují letošní úspěchy týmu Pecky na seniorských hrách v Borohrádku, kdy družstvo ve složení Jana Murdychová, Eva Pištorová, Josef Berger, Karel Machek, Josef Zahradník a Pavel Vydra vybojovalo osm medailí. Atletický nestor Karel Machek se zúčastnil opět veteránského mistrovství republiky v Pardubicích a dalšího závodu v Praze v hodu oštěpem.

Tříčlenné družstvo Mindl, Holeš a Jarůšek pak vyhrálo o prázdninách na peckovském koupališti prestižní nohejbalový turnaj. V náročných horských krosech si velice úspěšně počíná i Zuzana Fendřová, která například vyhrála Krkonošský kros na 33 km s velkým převýšením.

Smůlovaté období prožívá Ladislav Erbert, který se sice zúčastnil několika orientačních běhů, ale z důvodu trvajících zdravotních problémů většinu sezóny vynechává. Iva Kábrtová a Pavel Vydra odstartovali do více jak padesátky závodů v orientačním běhu a krosu a získali několik předních umístění. Pavel Vydra byl celkově třetí v tříetapových závodech Advanta, Iva Kábrtová drží po šesti závodech v seriálu Czech O Tour ve své kategorii rovněž třetí místo.

Jak v běžeckých, tak v cyklistických závodech se prosazují Veronika a Petr Zahradníkoví. Startují v závodech seriálu Běhej lesy a v dalších krosech. Absolvovali na kolech Vinařskou padesátku - Veronika vybojovala stříbro, 3. byla v Běhu okolo stupenského kostelíka. Na "bednu" několikrát dosáhl i Ondra Sakač - 2. Běh okolo stupenského kostelíka, 3. absolutně Pecka Kros, 2. Night Run, 1. místo Fénix Run.

Ondřej Sakač

Pavel Holeš

Všestranně se zapojuje do sportovních klání Pavel Holeš - má za sebou hned několik závodů Gladiator (Josefov, Pardubice, Hradec Králové, Kutná Hora, Marokánka, Český ráj), většinou na 5. místě. Pravidelně hraje v pražském přeboru nohejbal za tým Sokol Petrovice, běhá krosy. Na startu závodů mimo dráhu se objevují rovněž Michal Polák a Josef Berger. Jiří Chudoba s Janem Murdychem se zdárně zúčastňují závodů na historických lyžích. Nejmladší sportovce pak úspěšně reprezentuje v krosech, cyklozávodech a biatlonu Filipka Bergerová. A řadu vítězných klání si pravidelně připisují týmy dospělých i žáků ve volejbalu.

Členové zmiňovaných oddílů však nezhálejí ani v pořadatelské činnosti. Připravili slavnostní vyhlášení Sportovce Pecky za rok 2024, 4. ročník výstavy a soutěže Veteránem okolo Pecky, 1. ročník běhu Okolo stupenského kostelíka, 2. ročník Běhu okolo Kazabrudu, tradiční sportovní odpoledne pro děti - Harantiádu, 18. ročník Pecka krosu nebo Sportovní hry seniorů pro sportovce Královéhradeckého kraje. Konaly se také cyklovýjížďky, jejichž hlavním iniciátorem je Tomáš Berger, který také zajišťuje skvělý přihlašovací a výsledkový servis při peckovských bězích. Oblíbené a hojně navštěvované jsou besedy se zajímavými osobnostmi v sále nad hasičskou zbrojnicí.

Pavel Vydra

Foto: Archiv oddílu

Pavel Vydra

V. a P. Zahradníkovy s legendami

Peckovští hasiči sbírají úspěchy i zážitky

Hasičský sbor v Pecce se ani v roce 2025 nenudí. V první polovině roku jsme uspořádali několik významných akcí – okrskovou soutěž v Pecce, tradiční hasičský ples a oblíbenou RETRO zábavu. O soutěži jste se mohli dočíst v minulém čísle Listů Peckovska, nyní přinášíme souhrn dalších aktivit našeho sboru a výjezdové jednotky.

Sportovní úspěchy

Družstvo mužů se zúčastnilo okresního kola v požárním sportu a vybojovalo skvělé 2. místo, které znamenalo postup do krajského kola v Náchodě. Tam se naši hasiči umístili na 6. místě.

Velkou radost máme i z družstva žen, které se nám po letech podařilo znovu sestavit. Hned při svém prvním startu ve Vidochově získaly naše ženy 2. místo a pohár.

Celorepublikové oslavy v Litoměřicích

Začátkem června se čtyři naši členové – Patrik Mazáč, Marek Malina, Daniel Neuman a Vlastimil Kobrýn – zúčastnili celorepublikových hasičských oslav v Litoměřicích. Jedná se o největší setkání hasičů, historické i moderní techniky v České republice. Peckovští dorazili už ve čtvrtek s historickou stříkačkou R. A. Smekal a na výstavišti Zahrada Čech připravili prezentační stánek i zázemí. V pátek proběhlo slavnostní dekorování praporů, kde nechyběl ani náš praporečník Vlastimil Kobrýn. Hlavní část oslav vyvrcholila v sobotu průvodem a slavnostním nástupem na litoměřickém náměstí.

Další akce hasičského sboru

Naši hasiči nechyběli ani na oslavách v Nové Pace či Lázních Bělohradě. V srpnu jsme uspořádali tradiční pouťovou zábavu a zajistili občerstvení. Podíleli jsme se také na posezení pro seniory a pro děti z mateřské školy v Pecce jsme připravili netradiční exkurzi do hasičské zbrojnice.

Výjezdová jednotka a vybavení

Významně jsme pokročili také v obnově vybavení. Díky příspěvku 60 000 Kč od Nadace ČEZ jsme mohli pořídit nové přilby, vybavení pro hašení lesních požárů a prostředky první pomoci. Dalších 75 000 Kč poskytl Úřad městyse Pecka, kterému patří velký dík. Členové výjezdové jednotky se pravidelně účastní odborných kurzů a školení.

Děkujeme všem spoluobčanům, podporovatelům, zastupitelům i Úřadu městyse Pecka za stálou přízeň.

Michal Pavel

Koupaliště a kemp Pecka hodnotí sezónu 2025

Letní sezóna na Koupališti a v kempu Pecka se pomalu uzavírá a je čas na krátké ohlédnutí. Přestože byl letošní červenec deštivější, než jsme si přáli, hodnotíme sezónu jako úspěšnou.

Pro návštěvníky jsme připravili několik novinek. Největší radost udělalo nové dětské hřiště s bouldrovou stěnou. V restauraci byl zaveden zcela nový výdej jídel a proměnou prošla také recepce, která nyní působí svěžejším dojmem.

Velkou část sezóny tradičně tvoří akce. Podařilo se nám uspořádat už pátý ročník Dětského dne se Štístkem a Poupěnkou a také oblíbený Country festival. Obě akce přilákaly několik stovek návštěvníků. Zde bychom rádi poděkovali místním hasičům, kteří nám výrazně pomohli s organizací a zajištěním programu pro děti.

Radost nám udělalo i umístění v celostátní anketě Kemp roku 2025, kde jsme obsadili 9. místo mezi všemi

kempy v republice. Jsme rádi, že hrdě reprezentujeme náš městys a že Pecku můžeme přiblížit dalším a dalším turistům.

Co se týče plánů na příští sezónu, chystáme menší opravu převlékárny. Novinkou bude také moderní stanice pro čerpání vody do karavanů, kde zároveň bude k dispozici i výlevka pro šedou vodu přímo pod karavanem.

Děkujeme všem hostům a návštěvníkům za přízeň a těšíme se na setkání opět v příštím roce.

Jiří Šacler

Společenská rubrika

Oslavili svá životní jubilea

V 3. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Seligerová Helena z Pecky – 80 let

Šormová Ivanka z Pecky – 80 let

Erben Zdeněk z Horního Javoří – 90 let

Mičík Václav z Pecky – 90 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

Navždy nás opustil:

Rolenec Vítězslav z Pecky

Věnujme mu tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v prosinci 2025.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. prosince 2025.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

září – listopad 2025, ročník XXXV

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelařová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 30 Kč